

Winther: Det er blot en kort Bemærkning, jeg skal tillade mig. Den meget ærede Minister sagde, at han troede ikke, at man skulde gjøre denne Forandring af den administrative Vet, fordi man hellere maatte vente, indtil der af Lovgivningens Vet kom en ny Communallov tilstede. Dersom der skulde tages nogen aldeles ny Forholdsregel, da vilde jeg selv ikke have vort ved denne Sag, og skulde heller aldrig foreslaae, at man foretog saadanne Smaaforandringer, da vi saa haardt trænge til gjennemgribende Forandringer; men jeg har allerede gjort opmærksom paa, at paa Bornholm er Amtsraadet valgt paa en anden Maade, og denne Valgmaade omtales udtrykkeligt i § 26 i denne Lov, saa at der ikke behøver at føies en Tøddel til denne Lov, for at skaffe det tilveie, som vi trænge til i dette Dødsblik. — For det Andet vilde jeg spørge den høitærede Indenrigsminister, om han ikke synes, at det var billigt, at, naar vi ikke strax kunne faae alle de Forrettigheder afløst, som de forrige Sædegaardseiere have været i Besiddelse af, om det da ikke var billigt, at man opfattede Udbetalingen af Obligationer og Renter for dette Afsavn af Rettigheder, indtil de havde mistet disse Rettigheder? Men man har ladet sig betale Renter fra den sidst forløbne Termin, eller idetmindste skulle de betales fra den Tid efter Loven af 20de Juni 1850.

Monrad: Jeg troer dog, at det er en farlig Anskuelse, som den sidste ærede Taler fremsatte, at Rettigheder, som ikke have Pengeværdi, dog skulle betales med Penge. Det er en Selvsølge, at, naar en Erstatning for Rettigheder, der have Pengeværdi, skulde nedfattes paa Grund af, at de Vedkommende endnu vare i Besiddelse af visse politiske Rettigheder, saa maatte man ogsaa give Erstatning i Penge for andre Rettigheder, som i og for sig ikke havde nogen Pengeværdi, saaledes f. Ex. Rettigheden til at foreslaae 3 Candidater ved Besættelsen af Præsteskald. Jeg kan aldeles ikke være enig med de Herrer, som troe, at denne Sag er saa let afgjort; jeg troer ikke, at man bør gaae frem saaledes, at man blot sørger for, at visse enkelte Mænd ikke længer ere Medlemmer af Amtsraadet; det kan ikke skee, uden i Forbindelse med den hele Omdannelse

af Communalvæsenet (Flere Stemmer! Jo! Jo!). Det kan, efter min Mening, ikke skee paa anden Maade. Jeg troer, at det vilde være aldeles urigtigt, om man kun vilde tage disse Elementer ud af Amtsraadet, og dermed lade Sagen gaae. En ganske anden Sag er det, om man kunde omordne det hele Væsen med Hensyn til Communerne, uden iøvrigt at gaae ind paa en Ordning af hele det communale Forhold. Dette var maaskee Noget, som kunde lade sig gjøre; men derimod blot at fjerne nogle Elementer, vilde vistnok være meget uhenfsigtsmæssigt, og jeg tvivler ikke paa, at jo mange Stemmer vilde rejse sig imod den høitærede Indenrigsminister, dersom han kom med en saadan stykkevis Ordning af Forholdene.

Indenrigsministeren: Jeg skal kun, i Anledning af de Uttringer, som den ærede Rigsdagsmand for Holbøks Amt (B. Christensen) fremsførte, bemærke, at et nyt Amtsraadsvalg forestaaer allerede i Begyndelsen af dette Aar, saaledes, at de Vedkommende skulle træde i Function fra 1ste Mai, og at der derfor med Hensyn til disse Valg ikke vil kunne udrettes Noget ved en Lov, der fremkommer til Efteraaret. (B. Christensen: Det er en Misforstaaelse!) Hvis man skulde komme til at gjøre Noget derved, saa maatte det skee ved en Lov i nærværende Session, men jeg maa være aldeles enig med det høiarverdige Medlem fra Maribo Amts 4de District (Monrad) i, at det er overordenligt betænkeligt aldeles isoleret at røre ved dette enkelte Punkt. Derimod nærer jeg ikke den mindste Tvivl om, at, naar Communalloven bliver forelagt og man da ikke skulde kunne blive enig om den i det Hele, saa vil man i al Fald med Lethed kunne blive enig om saadanne Punkter, som kunne have de Ulemper, som her særligt ere blevne berørte.

B. Christensen: Ja, det kan naturligvis ikke undre mig, at den høitagede Indenrigsminister er ganske enig med det høiarverdige Medlem fra Nykjøbing (Monrad), men jeg skal dog ikke nægte, at jeg selv ikke troer, der er fremkommet det Allermindste, end ikke fra det høiarverdige Medlem, der stiller Sagen anderledes, end den efter den høitagede